

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 342

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 mai 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 170 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2–3	Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	9–10
Decizia nr. 203 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 975 din Codul civil	3–4	Decizia nr. 275 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1), (4), (5) și (6) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	11–12
Decizia nr. 204 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură civilă	4–5	Decizia nr. 350 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală	12–14
Decizia nr. 206 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	5–7	Decizia nr. 353 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 15 ¹ din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001	14–16
Decizia nr. 207 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă	7–8		
Decizia nr. 211 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	8–9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 170**

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	—președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carnexpod” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 15.543.3/54/2006 al Curții de Apel Craiova – Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează completului că la dosar dovezile de îndeplinire a procedurii de citare cu părțile Societatea Comercială „Rominsolv Consulting” — S.R.L. din București și Societatea Comercială „Reconversia” — S.A. din Podari s-au întors cu mențiunea destinatar mutat de la sediu.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită, cu aplicarea art. 98 din Codul de procedură civilă.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.543.3/54/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect un apel declarat împotriva unei încheieri de ședință.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă contravine prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece îngreșește dreptul părților de a contesta măsurile dispuse prin încheierile judecătorești, care pot influența radical soluționarea cauzei. Totodată, art. 77 din Legea nr. 85/2006 încalcă dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală, întrucât instituie pentru lichidator o poziție privilegiată în raport cu ceilalți participanți la procedura falimentului.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece încheierile pronunțate de instanță pot fi atacate odată cu fondul cauzei, asigurându-se astfel accesul la justiție, iar dispoziția de

scutire a administratorului sau a lichidatorului de la plata taxei de timbru reglementată de art. 77 din Legea nr. 85/2006 nu are semnificația unei discriminări.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, care au următorul conținut:

— Art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă: *„Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.”;*

— Art. 77 din Legea nr. 85/2006: *„Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.”*

Excepția este raportată la prevederile art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție din Legea fundamentală.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă s-a pronunțat prin Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 6 noiembrie 2002. Cu acel prilej s-a reținut, în esență, că art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu aduce atingere accesului liber la justiție și că prevederile acestuia împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Totodată, prin Decizia nr. 852 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, Curtea Constituțională s-a pronunțat și asupra art. 77 din Legea nr. 85/2006, statuând că lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de

toți ceilalți participanți la procedura falimentului, el nefiind parte în proces. S-a mai reținut că acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, atât în interesul debitorului, cât și în interesul creditorilor, așa încât nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul

judiciar, pe de-o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carnexpod” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 15.543.3/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 203 din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 975 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 975 din Codul civil, excepție ridicată de Nicolae Asaftei în Dosarul nr. 182/243/2007 al Judecătoria Hunedoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar autorul excepției a depus o cerere de amânare în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, apreciind că de la momentul ridicării excepției și până la termenul de judecată autorul a avut suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.

Curtea, în temeiul art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Prin Încheierea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 182/243/2007, **Judecătoria Hunedoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 975 din Codul civil.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât instituie prezumția de rea-credință a terțului dobânditor al dreptului de proprietate asupra unui bun. Se creează în felul acesta o discriminare a persoanelor care au dobândit bunuri de la debitorul aflat în situația prevăzută de art. 975 din Codul civil, în raport cu toate celelalte persoane față de care operează prezumția generală de bună-credință. Totodată, se încalcă principiul constituțional al garantării dreptului de proprietate.

Judecătoria Hunedoara nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, sens în care arată că legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate. Totodată, mai arată că prevederile legale criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport de criteriile egalității în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 975 din Codul civil, care au următorul conținut: „Ei (n.r. creditorii) pot asemenea, în numele lor personal, să atace actele viclene, făcute de debitor în prejudiciul drepturilor lor.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 41 alin. (2) teza întâi [devenit în urma republicării Constituției art. 44 alin. (2) teza întâi] privind garantarea și ocrotirea în mod egal prin lege a proprietății private, indiferent de titular.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 975 din Codul civil, excepție ridicată de Nicolae Asaftei în Dosarul nr. 182/243/2007 al Judecătoriei Hunedoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204 din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	—președinte
Nicolae Cochinescu	—judecător
Aspazia Cojocaru	—judecător
Acsinte Gaspar	—judecător
Petre Ninosu	—judecător
Ion Predescu	—judecător
Puskás Valentin Zoltán	—judecător
Tudorel Toader	—judecător
Augustin Zegrean	—judecător
Ion Tiucă	—procuror
Cristina Cătălina Turcu	—magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Margareta Eliza Popescu în Dosarul nr. 18.003/300/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 975 din Codul civil, prin raportare la prevederile art. 44 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală, s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.065 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007. Curtea a reținut, în esență, că posibilitatea recunoscută creditorilor ca în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să poată interveni pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime, în virtutea principiului că patrimoniul debitorului constituie obiectul dreptului de gaj general al creditorilor chirografari, nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate a debitorului, ci exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Cu acest prilej, Curtea mai observă că textul de lege criticat nu face referire la buna sau reaua-credință a terțului dobânditor al dreptului de proprietate asupra unui bun. De vreme ce creditorului îi revine sarcina probei relei-credințe a terțului, atunci când se atacă un act cu titlu oneros, rezultă că în privința terțului se aplică prezumția dobândirii cu bună-credință. Așa fiind, nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât împiedică exercitarea dreptului de a introduce contestație la executare, în cazul refuzului nejustificat al executorului de a îndeplini un act de executare, după expirarea termenului de 15 zile prevăzut în textul legii.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru motivele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale în sensul celor anterior statuate de Curte.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Margareta Eliza Popescu în Dosarul nr. 18.003/300/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 206 din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 401 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Contestația se poate face în termen de 15 zile de la data când:*

a) *contestatorul a luat cunoștință de [...] refuzul de a îndeplini un act de executare.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 401 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură civilă s-a pronunțat prin Decizia nr. 141 din 23 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 23 aprilie 2004, prilej cu care a reținut, în esență, că art. 401 alin. 1 din Codul de procedură civilă dă pe deplin expresie prevederilor constituționale cuprinse în art. 21, reglementarea de către legiuitor, în limitele stabilite de Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual —, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi în egală măsură ocrotite.

Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală.

excepție ridicată de Rodica Baci în Dosarul nr. 3/245/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.700 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Elena Bursuc, Maria Popa, Săvel Bursuc și Lenuța Pintilie în Dosarul nr. 20.589/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.700 D/2007 la Dosarul nr. 1.538 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 octombrie 2007 și 19 octombrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 3/245/2006 și nr. 20.589/99/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă și art. 1 pct. 94 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Rodica Baciuc și de Elena Bursuc, Maria Popa, Săvel Bursuc și Lenuța Pintilie în cauze în care s-a pus problema calificării căii de atac în funcție de prevederile art. 282¹ alin.1 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât instituie o inegalitate în drepturi între justițiabili în funcție de valoarea obiectului litigiilor, astfel încât cei ale căror litigii nu depășesc valoarea de 1 miliard de lei sunt privați de calea de atac a apelului, restrângându-li-se astfel liberul acces la justiție.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu instituie discriminări pe criteriile stabilite de art. 4 din Constituție, iar criteriul valoric adoptat de legiuitor în reglementarea căilor de atac reflectă rațiunea legislativă privitoare la celeritatea soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. În ce privește critica întemeiată pe dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, se arată că aceste dispoziții au în vedere doar dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața instanței naționale, iar nu și posibilitatea persoanei de a accede la toate gradele de jurisdicție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost formulat de autorul Rodica Baciuc, îl constituie dispozițiile art. 282¹ din Codul de procedură civilă. În realitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare și concluziile acesteia, excepția are ca obiect art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Totodată, autorii Elena Bursuc, Maria Popa, Săvel Bursuc și Lenuța Pintilie au ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 1 pct. 94 din Legea nr. 219/2005”. În realitate, autorii au în vedere prevederile art. 282¹ alin.1 din Codul de procedură civilă, cu modificările aduse prin art. 1 pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 și prin art. 1 pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

În consecință, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 100.000 lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și la prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor legale criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu prin Decizia nr. 440 din 15 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 octombrie 2005.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că diferențierea hotărârilor care pot fi sau nu pot fi supuse apelului se face pe criteriul valorii obiectului litigiului, iar nu pe cel al averii și, prin urmare, textul legal criticat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție, de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii.

Regimul juridic diferit este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Referitor la critica autorilor excepției privind încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea a stabilit în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a statuat că dreptul de acces la tribunale nu este absolut și că, fiind vorba despre un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să îl definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicite admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Cauza „*Golder împotriva Regatului Unit*”, 1975). Pentru aceste motive nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Rodica Baci, Elena Bursuc, Maria Popa, Săvel Bursuc și Lenuța Pintilie în dosarele nr. 3/245/2006 și nr. 20.589/99/2006 ale Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207
din 28 februarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Trofin în Dosarul nr. 19.283/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că, la dosar, autorul excepției a depus o cerere de amânare în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, apreciind că de la momentul ridicării excepției și până la termenul de judecată autorul a avut suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.

Curtea, în temeiul art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2007 pronunțată în Dosarul nr. 19.283/99/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei decizii pronunțate în calea de atac a revizuirii.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că prevederile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât cerința ca înscrierile doveditoare să nu poată fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților conferă textului de lege un caracter pur formal, de natură a face practic imposibilă exercitarea căii de atac a revizuirii.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece toate părțile în proces pot folosi această cale de atac ce constituie o garanție a liberului acces la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*”

5. *dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea observă că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste prevederi constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit.d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Trofin în Dosarul nr. 19.283/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 211 din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Necatu în Dosarul nr. 6.593/301/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Analizând dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, prin prisma argumentelor autorului excepției, Curtea constată că acestea nu încalcă dreptul de acces liber la justiție, ci, dimpotrivă, constituie o garanție a respectării art. 21 din Legea fundamentală, asigurând totodată soluționarea litigiului cu respectarea garanției privind aflarea adevărului.

Referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă ar institui o discriminare, Curtea constată că este neîntemeiată, întrucât textul de lege permite oricărei părți, indiferent de poziția procesuală avută în proces, să declanșeze procedura revizuirii dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

De altfel, modul în care instanța care a judecat cererea de revizuire a înțeles să interpreteze și să aplice textul de lege criticat excedează controlului exercitat de Curtea Constituțională.

arătând că textul de lege criticat a fost modificat fără ca soluția legislativă prevăzută de acesta să fie preluată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 30 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.593/301/2005, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect apelul împotriva încheierii prin care s-a încuviințat executarea silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât soluționarea cererilor de încuviințare a executării silite se face fără citarea părților, care, din această cauză, nu au posibilitatea să își exercite dreptul la apărare.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, procedura instituită prin textul de lege criticat având ca scop asigurarea soluționării cu celeritate a cererilor de încuviințare a executării silite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, în urma modificărilor aduse textului de lege criticat, soluția legislativă cuprinsă în acesta nu se mai păstrează.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece partea interesată nu este lipsită de dreptul de a ataca încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite pe calea contestației la executare, ceea ce-i asigură accesul liber la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, așa cum apăreau în redactarea dată de art. 1 pct. 65 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Dispozițiile art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă aveau următorul conținut: „*Instanța încuviințează executarea*

silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.”

În prezent, art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă a fost modificat prin art. 1 pct. 13 din Legea nr. 459/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006, fără a se păstra soluția legislativă pe care autorul excepției o consideră neconstituțională.

Excepția este raportată la următoarele dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (3) referitor la principiile de organizare ale statului de drept, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 127 privind caracterul public al dezbaterilor. De asemenea, se susține că sunt încălcate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 2 referitoare la dreptul persoanei condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni la două grade de jurisdicție și ale art. 14 privind dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că la data sesizării sale prin Încheierea din 30 martie 2007 dispozițiile art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă fuseseră modificate prin art. 1 pct. 13 din Legea nr. 459/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006. Textul rezultat în urma modificării nu mai preia însă soluția legislativă a textului de lege criticat.

În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Necatu în Dosarul nr. 6.593/301/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTE CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 214
din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	—președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă,

excepție ridicată de Viorel Vasile în Dosarul nr. 3.388/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției personal, cât și celelalte părți, asistate de apărător cu delegație la dosar.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, susținând oral notele scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea.

Apărătorul celorlalte părți solicită respingerea excepției și păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că motivarea cererii de revizuire se face independent de considerentele hotărârii pronunțate în recurs.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2007 pronunțată în Dosarul nr. 3.388/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției se susține că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât stabilirea termenului de revizuire în raport cu data pronunțării hotărârii — în cazul în care hotărârea a fost dată de instanța de recurs după evocarea fondului — face imposibilă exercitarea căii de atac, dat fiind că, de regulă, hotărârile se redactează după expirarea termenului menționat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, sens în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Vasile în Dosarul nr. 3.388/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare.[...]”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16, 21, 24, 124 și 129 din Constituție, referitoare la egalitatea în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, înfăptuirea justiției și folosirea căilor de atac. De asemenea, se invocă încălcarea art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, interzicerea discriminării și interzicerea abuzului de drept, precum și a art. 2, 7, 8, 10 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind interzicerea discriminării, egalitatea în fața legii și dreptul la o protecție egală a legii, accesul efectiv la o instanță de judecată, dreptul la un tribunal independent și imparțial și modul în care Declarația va fi interpretată.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 353 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 29 mai 2006, în sensul respingerii acesteia.

Curtea a reținut, în esență, că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport de materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte, și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 275

din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin.(1), (4), (5) și (6) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 2.294/2005 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea de amânare a judecării, în vederea angajării unui apărător, formulată de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii.

Curtea respinge cererea de amânare a judecării formulată de autorul excepției.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.294/2005, **Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996.**

Excepția a fost ridicată de Emil Balaure într-un recurs declarat împotriva încheierii pronunțate de judecătorul delegat la organul financiar local, prin care a fost autorizată constituirea Asociației de proprietari „Vânătorii A-B” din Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin art. 21 alin. (3) și art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât, potrivit acestor prevederi, autorizarea constituirii asociațiilor de proprietari nu se face în ședință publică cu citarea tuturor proprietarilor, în special a celor care au solicitat în mod expres să fie citați. Totodată, susține că textul criticat contravine liberului acces la justiție, întrucât prevede un singur grad de jurisdicție.

Tribunalul Buzău — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale, legiuitorul fiind unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac. Totodată, arată că prevederile de lege criticate sunt în sensul art. 44 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, arătând că aceste prevederi sunt norme procedurale a căror adoptare constituie atributul legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 15 martie 2007, Anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996, a fost abrogată expres prin art. 61 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007. Prevederile art. 5 din această anexă se regăsesc, în principiu, în cuprinsul art. 6 alin. (1), (4), (5) și (6) din Legea nr. 230/2007, având următorul conținut: „(1) *Cererea pentru dobândirea personalității juridice a asociației de proprietari împreună cu statutul, acordul de asociere și procesul-verbal al adunării generale de constituire se depun și se înregistrează la organul financiar local în a cărui rază teritorială se află clădirea.*

[...]

(4) *Asociația de proprietari dobândește personalitate juridică în baza încheierii judecătorului-delegat desemnat la organul financiar local de către președintele judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială se află clădirea.*

(5) *Încheierea se dă fără citarea părților și este executorie.*

(6) *Încheierea este supusă recursului în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul se judecă cu citarea părților.”*

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Principala critică de neconstituționalitate privește accesul liber la justiție, principiu pe care autorul excepției îl consideră încălcat, deoarece, potrivit textelor de lege criticate, autorizarea constituirii asociațiilor de proprietari nu se face în ședință publică cu citarea tuturor proprietarilor, în special a celor care au solicitat în mod expres să fie citați.

Referitor la liberul acces la justiție, Curtea Constituțională în jurisprudența sa, ca de exemplu Decizia nr. 92 din 11 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996, a reținut că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție este aceea că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a stabilit nicio categorie sau grup social. Însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite — așa cum sunt acelea din prezenta speță, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu

înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Din această perspectivă, nu poate fi reținută critica autorului excepției, întrucât terții interesați, persoane fizice sau persoane juridice, își pot valorifica pe deplin dreptul privind accesul liber la justiție. Astfel, nimic nu împiedică persoana care consideră că prin dobândirea personalității juridice de către o asociație i-au fost vătămăte drepturile sau interesele sale legitime să sesizeze

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1), (4), (5) și (6) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 2.294/2005 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350

din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ceucă în Dosarul nr. 2.891/314/2007 al Judecătoriei Suceava.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că aspectele invocate de autorul excepției țin de modul de aplicare a legii și nu constituie probleme de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.891/314/2007, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioan Ceucă în cadrul unei cauze penale.

instanțele judecătorești în condițiile prevăzute de legea generală.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar fi contrare dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acestea, reglementând modalitatea constituirii asociațiilor de proprietari, sunt exact în sensul textului din Legea fundamentală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare art. 124 și 131 din Constituție, încălcându-se principiile separației funcțiilor judiciare, al imparțialității instanțelor de judecată și al sesizării instanței. În acest sens, arată că exercițiul acțiunii publice aparține, în exclusivitate, procurorului, iar nu persoanei care a făcut plângere potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală. Prin interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală, care prevăd că, „*în cazul prevăzut la alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1*”, cu cele ale art. 264 din același cod, potrivit cărora actul de sesizare a instanței este rechizitoriul prin care procurorul dispune punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată, rezultă, în opinia autorului excepției, că plângerea persoanei prevăzute la art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală are valoarea juridică a unui rechizitoriu și, prin urmare, se încalcă principiul oficialității procesului penal și, implicit, cel al separației funcțiilor judiciare și al sesizării instanței. Dacă, din contră, se consideră că investirea instanței se face prin însăși încheierea întocmită de instanță, atunci se ajunge la încălcarea unui alt principiu constituțional, și anume cel privind imparțialitatea instanței de judecată, întrucât instanța ajunge să cumuleze funcția de acuzare cu cea de judecată.

Judecătoria Suceava consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală nu este întemeiată. De asemenea, arată că este neîntemeiată și critica de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală dacă se interpretează în sensul că plângerea persoanei la care se referă alin. 1 al acestui

articol constituie atât act de sesizare a instanței, cât și act de inculpare. Însă, dacă se consideră că actul de sesizare îl reprezintă încheierea instanței, instanța va cumula, într-adevăr, două funcții incompatibile, respectiv pe cea de acuzare și cea de judecată, aducându-se atingere astfel principiului separației funcțiilor judiciare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că prin încheierea pronunțată în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, instanța nu dezleagă fondul pricinii, ci apreciază numai cu privire la legalitatea actului atacat. Soluționarea fondului cauzei constituie o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, reguli cu privire la care textele criticate stipulează în mod expres că se aplică „în mod corespunzător”. De altfel, judecătorul, chiar dacă reține cauza spre judecare, nu are obligația să pronunțe o hotărâre de condamnare, el trebuind să efectueze cercetarea judecătorească și să pronunțe soluția ce se impune potrivit legii după finalizarea acesteia și pe parcursul căreia părțile beneficiază de toate garanțiile procesuale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, arată că judecarea cauzei de către instanță după desființarea rezoluției de netrimitere în judecată implică participarea procurorului la judecarea cauzei în calitate de titular al acțiunii publice și exercitarea tuturor atribuțiilor decurgând din această calitate. În același timp, arată că administrarea de probe noi sau refacerea probelor administrate de procuror nu sunt acte de urmărire penală, ci acte judiciare prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului și a elementelor răspunderii penale. În sfârșit, arată că prin plângerea formulată împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului nu se judecă însăși cauza, ci temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, așa cum au fost modificate prin art. 1 pct. 139 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, dispoziții potrivit cărora: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...]*

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare prevederilor art. 124 și 131 din Constituție, privind înfăptuirea justiției și rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat constituționalitatea textelor de lege criticate în raport cu aceleași dispoziții din Legea fundamentală și aceleași motive ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 985 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, reținând, în esență, că soluționarea fondului cauzei, în situația în care instanța, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată, reținând cauza spre judecare, constituie o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, astfel că părțile au posibilitatea de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, prevalându-se așadar de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil, în deplină concordanță cu prevederile constituționale. De asemenea, Curtea a arătat că nu se poate pune la îndoială imparțialitatea judecătorului, care, desființând rezoluția sau ordonanța atacată, reține cauza spre judecată, întrucât judecata finalizată prin pronunțarea încheierii de admitere a plângerii are alt obiect decât judecata fondului cauzei. În plus, după investirea instanței în condițiile prevăzute de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, acțiunea penală se exercită tot de către procuror, care, în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale aplicabile în cauză, poate să ceară condamnarea inculpatului, achitarea acestuia sau încetarea procesului penal. Așa fiind, instanța, nici în judecarea plângerii și nici în judecarea în fond a cauzei, nu îndeplinește acte de urmărire penală specifice fazei urmăririi penale și procurorului, ci numai acte de judecată și dă numai soluții judiciare de competența instanței, a judecătorului. Administrarea de probe noi, refacerea probelor administrate de procuror nu sunt acte de urmărire penală, ci acte judiciare, prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului și a elementelor răspunderii penale — pentru a da o hotărâre temeinică și legală.

De altfel, așa cum a reținut Curtea cu același prilej, judecătorul are posibilitatea să își manifeste rolul activ și să efectueze o cercetare judecătorească eficientă în vederea aflării adevărului, nefiind afectate în niciun fel garanțiile de independență și imparțialitate a justiției consacrate de art. 124 din Legea fundamentală.

În sfârșit, după cum s-a statuat prin aceeași decizie, „faptul că, în conformitate cu dispozițiile alin. 9 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei, iar nu rechizitoriul procurorului, este determinat de specificul acestei căi de atac, care vizează chiar actele procurorului de netrimitere în judecată și nu încalcă dispozițiile art. 124 și art. 131 din Constituție”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ceucă în Dosarul nr. 2.891/314/2007 al Judecătoriei Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 353 din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 15¹ din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 15¹ din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001, excepție ridicată de Teodor Chifor, prin mandatar Ruxandra Chifor, în Dosarul nr. 2.211/84/2007 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă Ruxandra Chifor, pentru autorul excepției. Lipsește partea Casa Județeană de Pensii Sălaj, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției depune note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu conțin prevederi contrare dispozițiilor constituționale invocate. În ceea ce privește art. 15¹ din Normele de aplicare a Legii nr. 19/2000, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională nu poate examina, potrivit competenței sale, decât constituționalitatea dispozițiilor unei legi sau ordonanțe, iar nu și constituționalitatea dispozițiilor unui ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.211/84/2007, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale art. 15¹ din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001**. Excepția a fost ridicată de Teodor Chifor, prin mandatar Ruxandra Chifor, cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare art. 50 din Constituție. În acest sens, arată că art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 instituie o discriminare între persoanele care au handicap preexistent calității de asigurat și cele care au dobândit handicapul ulterior, în defavoarea celor din urmă. De asemenea, arată că, potrivit art. 59 alin. (1) din aceeași lege, se acordă un stagiou potențial care apoi se înlocuiește cu un stagiou asimilat care duce la diminuarea punctajului și, implicit, la diminuarea cuantumului pensiei la trecerea din gradul II la gradul I de boală. În ceea ce privește art. 77 din Legea nr. 19/2000, arată că persoanele bolnave sunt penalizate prin stabilirea punctajului mediu anual, întrucât se folosește stagiul complet de cotizare din anexa nr. 9 la Legea nr. 19/2000, și nu cel din anexa nr. 3, cum prevede acest articol, adică stagiul complet de cotizare aferent anului și lunii în care bolnavul a fost obligat să se pensionezeze din cauza bolii. În sfârșit, în ceea ce privește art. 15¹ din Ordinul nr. 340/2001, arată că la stagiul complet de cotizare se adaugă și sporul pentru grupele I și II de muncă, cu ajutorul cărora se atinge stagiul de cotizare complet cerut de anexa nr. 9 la Legea nr. 19/2000, însă pentru grupele de muncă nu se acordă niciun spor, deși s-a plătit contribuția de asigurări sociale de sănătate majorată pentru aceste grupe de muncă.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că prevederile art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 sunt constituționale, astfel că, în privința lor, excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Referitor la prevederile art. 15¹ din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, arată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că art. 47, 59 și 77 din Legea nr. 19/2000 sunt constituționale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15¹ din Ordinul nr. 340/2001, arată că aceasta este inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională se poate pronunța doar asupra constituționalității dispozițiilor dintr-o lege sau ordonanță, iar nu și cu privire la dispozițiile dintr-un ordin al ministrului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, așa cum a fost modificată prin articolul unic pct. 20 din Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, și art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 47 alin. (1): *(1) Persoanele asigurate care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3, astfel:*

a) *cu 15 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap grav;*

b) *cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap accentuat;*

c) *cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu.”;*

— Art. 59 alin. (1): *„La stabilirea pensiei de invaliditate asiguraților li se acordă un stagiul potențial, determinat ca diferență între stagiul complet de cotizare și stagiul de cotizare realizat efectiv până la data încadrării într-un grad de invaliditate.”;*

— Art. 77: *„(1) Punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 3.*

(2) *În situația asiguraților prevăzuți la art. 43 și 47, la stabilirea punctajului mediu anual conform alin. (1) se iau în considerare stagiile de cotizare prevăzute la aceste articole.*

(3) *În situațiile prevăzute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguraților conform alin. (1) se iau în considerare stagiile totale de cotizare necesare prevăzute în anexele nr. 4 și 5.*

(4) *La calcularea punctajului mediu anual, a punctajului anual și a numărului de puncte realizat în fiecare lună se utilizează cinci zecimale.”*

De asemenea, autorul excepției critică prevederile art. 15¹ din capitolul B secțiunea IV din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 10 mai 2001, cu modificările și completările aduse prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 518/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 14 august 2001.

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare art. 50 din Constituție privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, Curtea observă că acest text de lege a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi constituționale și aceleași critici ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 565 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.052 din 25 noiembrie 2005, Curtea a reținut că „Textul de lege supus controlului de constituționalitate are în vedere doar exercitarea dreptului la pensie al persoanelor cu handicap, iar din cadrul acestei categorii, numai a acelor persoane care au dobândit handicapul înainte de a fi devenit asigurat în sistemul public al asigurărilor sociale, respectiv înainte de a fi încadrate în muncă. Este evident că această categorie de persoane se află într-o situație diferită de cea a persoanelor care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă, fapt ce justifică în mod rezonabil instituirea unui tratament juridic diferențiat. Astfel, în timp ce persoanele la care se referă art. 47 din Legea nr. 19/2000 au dreptul de a obține pensie pentru limită de vârstă, cu beneficiul reducerii stagiului de cotizare și a vârstei de pensionare, persoanele care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă se bucură de o altă categorie de pensie, anume pensia de invaliditate, prevăzută de art. 53 și următoarele din aceeași lege. Aceasta constituie, de asemenea, o reglementare favorabilă, corespunzătoare situației specifice acestei din urmă categorii de persoane. Potrivit acestor prevederi legale, și persoanele care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă se pot înscrie la pensie înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare, cu reducerea sau chiar eliminarea perioadei necesare pentru realizarea stagiului de cotizare, în raport cu gradul de invaliditate, ce se stabilește prin expertiză medicală”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 59 alin. (1) și ale art. 77 din Legea nr. 19/2000, Curtea observă că acestea reglementează, pe de o parte, modalitatea în care se stabilește stagiul potențial ce urmează a se acorda pentru stabilirea pensiei de invaliditate, iar pe de altă parte, modul de stabilire a punctajului mediu anual pentru diferite categorii de persoane titulare ale dreptului de pensie.

Potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și

quantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

În același timp, contrar celor afirmate de autorul excepției, Curtea constată că aceste prevederi de lege nu fac trimitere la modul în care se face calculul pensiei la trecerea de la un grad la altul și nici nu se referă la preținsele stagii de cotizare din anexa nr. 9 la Legea nr. 19/2000, care, în realitate, nu există, această lege având doar 7 anexe.

De altfel, din examinarea argumentelor invocate de autorul excepției, Curtea desprinde faptul că situația defavorizantă pentru acesta în urma calculului pensiei nu decurge din însuși conținutul textelor de lege criticate pe calea excepției de neconstituționalitate, ci din interpretarea coroborată a mai multor texte de lege, cu privire la care, însă, Curtea nu a fost sesizată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15¹ din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001, excepție ridicată de Teodor Chifor, prin mandatar Ruxandra Chifor, în Dosarul nr. 2.211/84/2007 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de același autor în același dosar al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 280748